

ВЧОРА У КИЄВІ РОЗПОЧАВ РОБОТУ XXV З'ІЗД ЛКСМ УКРАЇНИ

Одна із проблем, обговорюваних делегатами республіканського комсомольського з'їзду, — розвиток науково-технічної творчості молоді.

Н Т П ТВОРИТИ МОЛОДИМ

У розв'язанні докорінного питання економічної стратегії — кардинального прискорення науково-технічного прогресу — партія розраховує на високу творчу активність молоді. Як зазначено в інформаційній доповіді ЦК ЛКСМУ «Про роботу у звітний період та хід перебудови у республіканській комсомольській організації у світлі вимог XXVII з'їзду партії, січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС», розроблені і реалізуються республіканська, обласні молодіжні програми прискорення НТП у найважливіших галузях народного господарства.

Однак сьогодні масовість, рівень роботи по розвитку науково-технічної творчості молоді задовольнити не можуть. Її вплив на розв'язання актуальних проблем науки, техніки, виробництва залишається незначним. Навіть невідповідність між інтелектуальним, творчим потенціалом молоді і тим, як він використовується.

Лише кожна десята молода людина бере участь у русі НТМ. Явно недостатній вплив комітетів ЛКСМУ, рад молодих учених і спеціалістів на прискорення процесу впровадження молодіжних винаходів і раціоналізацій, кожен четвертий з яких не може подолати відомчі і бюрократичні бар'єри.

Становище на цій ділянці повинно суттєво змінитися у зв'язку із постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ по розвитку самодіяльної технічної творчості.

Конкретною справою комітетів комсомолу повинно стати виконання комплексної програми «Винахідництво і раціоналізація — 90». Її треба, — підкреслює ЦК ЛКСМУ, — розглядати як фундамент суспільно-державної системи науково-технічної творчості молоді в республіці.

ЦК комсомолу республіки планує ширше розповсюдити аукціони технічних ідей, практикувати проведення днів молодого новатора, виставок — ярмарків, створення молодіжних госпрозрахункових науково-технічних об'єднань.

У пошуку нових, цікавих, ефективних форм комітетами комсомолу необхідно рішуче звільнитися від усього зайвого і другорядного, від безплідних конкурсів і конференцій, розрахованих на зовнішній ефект, єдина мета яких — забезпечення дисертаційних інтересів учасників.

Слід не захоплюватися «екзотичними» проектами, а насамперед зайнятися розробкою нових технологій, машин і обладнання, засобів малої механізації, покликаних підвищити ефективність виробництва, зменшити частку ручної праці.

ЦК ЛКСМУ підкреслює: викликають занепокоєння недоліки у відборі і закріпленні талановитої молоді в науці, зниження престижу наукової і інженерної праці. Назріла необхідність здійснити реальні заходи, які стимулюють наукову творчість молоді.

Не відчувається комсомольський вплив і на оволодінні комп'ютерною грамотністю, вивченні основ інформатики. Тут поки що більше розмов і проєктів. Лише в окремих містах республіки створені клуби «Комп'ютер». Справа комітетів комсомолу — предметно зайнятися розвитком мережі гуртків інформатики, пересувних навчальних класів електронно-обчислювальної техніки в школах і СПТУ, літніх таборах юних програмістів. Безперечно, це у найпрямішій формі стосується комсомольської організації нашого інституту.

Певні успіхи ми вже маємо. Скажімо, Б. Пеніт став лауреатом премії ЦК ЛКСМУ і республіканської ради науково-технічних товариств в галузі науки і техніки. Він також нагороджений Почесним знаком «Винахідник СРСР». Т. Мартинюк присвоєно звання «Кращий молодий винахідник України», Такого ж звання удостоєний і В. Красиленко.

Віритися, що прикладі такі множитимуться. Рішення січневого Пленуму ЦК КПРС націлюють нас на нові практичні діла. Прискорення потребує подвоєної енергії, творчого пошуку молодих науковців, винахідників, раціоналізаторів.

З днем 8 Березня,
дорогі матері, сестри, подруги!

Газета видається
з лютого 1931 року.

За інженерні кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Виходить раз
на тиждень

№ 9 (250)

П'ятниця, 6 березня 1987 року.

Ціна 1 коп.

З хорошим настроєм зустрічає весняне свято Наталя Дяченко, другокурсниця інженерно-будівельного факультету. На екзаменаційній сесії, яка недавно закінчилася, комсомолка знову підтвердила звання відмінниці навчання. А ще знають її друзі і як активістку: Наталя — член комсомольського бюро курсу.

І прийшов успіх

Завершився обласний тур конкурсу молодих лекторів. Успіх випав і на долю наших студентів. Другокурсниця факультету обчислювальної техніки Наталя Дубинська зайняла друге місце. Категорію лекторів міського товариства «Знання» присвоєно Марії Добровольській, Михайлу Озеранському, Геннадію Сиваку та Олександрю Дрозду, які брали участь в конкурсі. Вітаємо з успішним виступом!

В. ЧЕРНІКОВА,
заступник секретаря комітету ЛКСМУ інституту.

ДОЗВОЛЬТЕ І В СВЯТО —ПРО ДІЛА

СІМДЕСЯТ сім весен прошуміло з тих, пір, як міжнародна конференція соціалісток, зібравшись в Копенгагені, прийняла рішення проводити щороку Міжнародний пролетарський жіночий день. Ця подія, звичайно, вплинула на становище всіх жінок світу, але найпомітнішу роль в житті суспільства, найповніший розвиток їх здібностей, талантів, забезпечила тільки влада робітників і селян, яка перемогла в нашій країні, а по тому і в країнах соціалістичної співдружності.

«Суспільний прогрес, — писав Маркс, — може бути точно визначений за суспільним становищем чарівної статі». Наша країна може пишатися суспільним становищем жінок. Це ще раз підкреслено на

XVIII з'їзді профспілок. Досить сказати, що жінки складають 60 відсотків серед спеціалістів з вищою й середньою освітою, 40 — серед учених. Понад вісімсот жінок працює в колективі нашого інституту. Серед них доценти, кандидати наук, асистенти. Багато імен вимовляємо з особливою гордістю — завідувача підготовчими курсами М. Т. Змієвська, молодший науковий співробітник Г. І. Нейхрус, кандидат технічних наук А. В. Шевченко, завідувач кафедри хімії, кандидат технічних наук Г. П. Котлярова, завідувач кафедри іноземних мов, кандидат філологічних наук М. Л. Осадчук, ветерани інституту К. Т. Михайленко, В. А. Комар, В. А. Федун, З. У. Постникова, прибираль-

(Закінч. на 2-й стор.)

Мне б ходить всегда
с тобою рядом
По цветным лугам
в родном краю.
Ты меня, желанная,
обрадуй,
Легкую печаль развей
моею.

На дворе весна.

Трепещи подталок.
Что ж, скажу,
воистину люблю:
«Я не знаю, что бы
с миром стало,
Если б в мире
не было тебя!»

А. ПРОКОФЬЕВ.

НАПРЯМКИ ПЕРЕБУДОВИ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ

ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ НА ПАРТІНО-ГОСПОДАРСЬКОМУ АКТИВІ ІНСТИТУТУ

♦ Партійним, профспілковим, комсомольським організаціям усіх факультетів і СКТБ «Модуль» спрямувати зусилля на психологічний перелом у свідомості всіх викладачів, співробітників, студентів, що працювати треба по-новому, якісно, в дусі перебудови, що процес перебудови невідворотний, оскільки діяльність викладача не може бути плідною без участі в науково-дослідній роботі.

♦ Науково-дослідну роботу необхідно виконувати на рівні світових досягнень, що відповідає отриманню авторських свідоцтв по кожній завершій роботі і сприяє продажу ліцензій.

♦ Психологічна перебудова наукових керівників полягає у своєчасному закритті етапів і тем без перенесення строків, якісна

підготовка звітів, своєчасне витрачання коштів, глибоке знання матеріально-технічної бази кафедр та факультетів.

♦ Дальший розвиток повинні одержати учбово-науково-виробничі об'єднання, в рамках яких розширюються зв'язки вузу і виробництва, що сприятиме впровадженню наукових досягнень вузу і прискоренню НТП на виробництві.

♦ Дальший розвиток повинні отримати галузеві лабораторії, їх основним завданням має стати створення нових, революційних технологій.

♦ Необхідно відкривати проблемні лабораторії по вирішенню фундаментальних проблем науки, які одержали розвиток на факультетах.

♦ Треба залучати всіх студентів спеціальних ка-

федр для виконання науково-дослідних робіт. На всіх факультетах організувати студентські КБ, в яких найбільш талановиті студенти самостійно вели б господарні роботи.

♦ Всі спеціальні кафедри повинні мати філіали на підприємствах за своїм учбовим і науковим профілем, готувати інженерів на їх замовлення.

♦ Дальший розвиток науки можливий на базі тісного взаємодії СКТБ «Модуль» і кафедр інституту, створення на базі СКТБ «Модуль» науково-дослідного інституту.

♦ Необхідно об'єднати групи планово-фінансового відділу та бухгалтерії по роботі з документами НДС в одну групу і підпорядкувати її начальнику НДС, що дозволить оперативно і якісно вирішувати питання фінансової діяльності інсти-

туту по НДСу.

♦ Об'єднати службу метрології, ОНП, патентну СКТБ «Модуль» та інституту, що дозволить зменшити витрати і підвищити якість роботи.

♦ Відкрити збірник наукових праць інституту для більш оперативної публікації наукових робіт.

♦ Добиватися переведення НДС у статус НДС.

♦ Організувати систему пропаганди науково-технічних знань, особливо в масштабах регіону.

♦ Організувати факультет підвищення кваліфікації з найважливіших напрямків НТП для інженерно-технічних працівників регіону.

♦ Спрямувати зусилля на створення міжгалузевого науково-технічного комплексу на базі інституту і СКТБ «Модуль».

В. ОСАДЧУК,
проректор.

ДОЗВОЛЬТЕ І В СВАТО —ПРО ДІЛА

(Поч. на 1-й стор.)
ниці О. С. Пенезко, вахтер А. Ф. Стрельцова. Кожна з них не тільки прекрасний працівник, а й Людина з великої літери, справжній громадянин, приклад для наслідування.

Серед жінок ВПІ є народні депутати, заступники секретарів партійних бюро, пропагандисти парткому, нештатні лектори обкому партії, партгрупорги. Підтримуючи політику партії по прискоренню соціально-економічного розвитку країни, наші жінки перебудовують свою роботу, намагаються повному дивитись на проблеми підготовки молодих кадрів, активізувати людський фактор.

Багато належить зробити жіночим радам по дальшому зміцненню сімей. Розлучення молодих пар, на жаль, не стало поки що явищем винятковим, зросла кількість неповних сімей, що живуть без одного з батьків. Потрібен, очевидно, постійно діючий лекторій молоді сім'ї, де б йшлося про етику подружнього життя, виховання дітей, вміння вести домашнє господарство. Тут слово — нашій первинній організації товариства «Знання».

Широке поле діяльності відкривається перед культмасовою комісією жіночої ради. Поки що

вона працює слабо. Крайшю повинна стати організація дитячої самодіяльності для дітей співробітників, треба докласти всіх зусиль, щоб запрацювала нарешті дитяча група «Здоров'я».

Доведеться нам розв'язати чимало проблем побутового характеру. Скажімо, відкрили бунфет в головному корпусі. А що там є? Чому б сюди не завозити напівфабрикати, широкий асортимент кулінарних виробів.

Все це має допомогти жінці - трудівниці, розвантажити її від багатьох турбот, вивільнити час. Специфіка інститутської праці така, що ти виховуєш молодих людей, формуєш їх погляди, свідомість, дбаєш, щоб виростили активні будівниками комунізму, просто добрими людьми. У цій повсякденній колотнечі невідкладних справ у декого, буває, не залишається часу, а інколи й сили на власних дітей. А так бути не повинно. За цим теж мусить пильнувати жіноча рада.

Користуючись нагодою, хочу від щирого серця привітати всіх наших жінок-трудівниць, матерів, студенток з їхнім славним святом і побажати здоров'я та щастя.

Г. ЛАСТОВСЬКА,
голова жіночої ради інституту.

Смеялась женщина... И смех ее звучал
В каморке, в блиндаже, в купе вагона.
Его сквозь сон я смутно различал
За стенкою среди гомона и звона.
В метро. На танцах. На плотях. В кино.
Мелькали страны, лица. Все сменялось...
А я хотел бы только лишь одно, —
Чтоб шли года,
чтоб женщина смеялась.

Е. ВІНОКУРОВ.

ГОРІННЯ

МІНУЛОГО року на кафедрі теоретичної механіки захистила кандидатську дисертацію Алла Володимирівна Шевченко. Звичайно, це була подія, але не якась надзвичайна, не якась дуже особлива в тому ряду багатьох діянь, що властиві цій молодій, чарівній жінці. Якщо говорити відверто, то дисертація трохи навіть припізнілась, хоча й не з вини її автора. Але це вже окрема розмова, а нам хочеться сказати слово саме про той ряд діянь Алли Володимирівни, що тільки побіжно згаданий вище.

Ще в дев'ятій школі міста Вінниці вона відзначалась негнучим характером. Прекрасна учениця, комсомольська активістка, учасниця всіх вечорів художньої самодіяльності, запальна і вогниста. На машинобудівному факультеті нашого інституту, де вона почала навчатись зразу після школи, довкола неї гуртувалися ті, хто не хотів знати слова «спокій» ні під час навчання, ні під час канікул. Двічі була бійцем студентських трудових загонів, очолювала обласний сільгоспзагін при обкомі комсомолу.

Цей динамізм, ця талановита працездатність, ця неабияк будь-яких перепон і труднощів зіткали довкола студентки ореол неформального лідера, перед закінченням вузу її прийняли кандидатом в члени партії, а по закінченні з задоволенням взяли аспірантом на кафедру нарисної геометрії й креслення. Потім викладала на кафедрі теоретичної механіки, готувала дисертацію, виховувала сина. Одне слово, все те, що випадає на долю кожної молодої людини, яка пробила життєву дорогу власним трудом.

Встигла уже немало. З її ініціативи, при її активній участі створено інститутський хор професорсько-викладацького складу, що став уже народним. З 80-

го по 85-й рік Алла Володимирівна — депутат міської ради, секретар комісії житлово-комунального господарства, по тому — заступник голови комісії в справах молоді. Її ім'я занесене до Книги Пошани Вінницької міської Ради. В інституті в цей час вона була заступником голови профкому і заступником секретаря парторганізації машинобудівного факультету з ідейно-виховної роботи, а в школі, де навчається її син, — головою батьківського комітету по пропаганді педагогічних знань. Погодьтеся, що цілком правомірним буде назвати цей спосіб життя — Горіння.

— Тяжко?
— Нелегко. Але ж комусь треба, — сміються її веселі, зелені очі. — Життя одне і жоден день у ньому не вернеться назад, якщо ми не марно.

Недавно кандидата технічних наук Аллу Володимирівну Шевченко обрано головою жіночої ради Ленінського району міста Вінниці. Архілопівна громадська робота! Тут вона має цілком реальну, цілком здійсненну мрію — створити в кожному дворі свого району казкові містечка для дітей, молодіжні - спортивні комплекси, організувати на базі фірми «Вінничанка» госпрозрахункову мережу таких побутових послуг, якими б могли скористатись молоді сім'ї, котрим нема з ким залишати дітей, самотні пенсіонери, які потребують допомоги дома.

І вже чимало зроблено. Вже думка проєктантів інженерно-будівельного факультету кладеться лініями на ватман, вже підключаються студентські сили, сили колег. Мрія набуває контурів реальної справи. Залишається тільки побажати Аллі Володимирівні міцного здоров'я і надійних помічників, а енергії, ентузіазму, наполегливості їй не позичати.

І. СТЕПАНЮК,

СТРОГЕ обличчя, допитливий погляд, повільні, роздумливі рухи, благородна сивина — ось ті портретні штрихи цієї вже немолодого жінки, що впадають у вічі з першого погляду. Та ще, правда, неодмінні окуляри. Бібліографічний відділ інститутської бібліотеки — це море карток з різноманітними текстами, і робота Зінаїди Устимівни полягає в тому, щоб

наанням, діло не жіноче. Однак того дня, коли про неї сказало радіо, всі дівчата з групи Московського педінституту, в якій навчалась Зінаїда Устимівна і яка через тиждень мала складати останній державний екзамєн, попросились добровольцями. Замість школи — на фронт!
«Випускний вечір» відбувся 7 липня 1941 року — в цей день Зінаїда Постни-

Чуєте, солов'ї?

за ними картками шукати книги, потрібні студентам, викладачам, науковцям. Робота, треба сказати, наймирніша на землі. Вона, по суті, була роботою Зінаїди Устимівни впродовж усього життя — дружині кадрового офіцера рідко вдається піднятися по службі вище рангу бібліотекаря чи вихователя дитячого садка — специфіка частих переїздів.

Правда, тепер Постникова осіли у Вінниці капітально. І вже чотирнадцять років Зінаїда Устимівна працює в нашому інституті.

Цього часу достатньо, щоб пізнати людину і скласти їй справжню ціну. І тому не дивно, що коли ми раділи, про кого з наших жінок сказати добре слово в газеті, думка була одночасною — насамперед про Зінаїду Устимівну.

А вона — скромна: якби сам не знав, що колишня фронтовичка, то згадала б про це хіба що випадково. Тим часом, це особлива сторінка, що має безперечний вплив на все життя, бо писала кров'ю і смертями, котрі відбувалися на очах і навіки лишалися в серці. Може, від цього й зовнішня стриманість?

Втім, правильніше буде сказати — і від цього! Бо коли з двадцяти студентів їхньої групи, які пішли на фронт, вернулися живими тільки двоє, то це не минулось просто, це осіло згустком болю, який тільки чекає хвилини, щоб нагадати про себе. Всі фронтовики носять у собі цей біль, і його випромінювання, його святе відлуння так чи інакше передається кожному з нас. Це називається пам'яттю покоління або естафетою духовності.

Війна, за загальним виз-

кова стала медсестрою стрілецької дивізії народного ополчення, яка відправлялась у самісіньке пекло — під Смоленськ і В'язьму.

Подробиць вона не розповідає. Подробиці, мабуть, у тій густій сивині, що заткала голову не сьогодні і не вчора, а змолоду. Одна коротка фраза все-таки сказала дуже багато:

— Сорок перший рік запам'ятався найбільше — ми не встигали підбирати поранених і це було страшно. З сорок першого мало хто дійшов до Параду Перемоги.

Сорок другий запам'ятався їй жахливими боями під Львовом, сорок третій — Орловською - Курською дугою. Вогненною!

— Ні неба, ні землі. Дим, гуркіт, ревисько машин, осколки, снаряди... Ніякої надії на життя...

А вона, тендітна дівчина, з сестринською сумкою на плечі між вогнем і металом, як квітка серед пустелі...

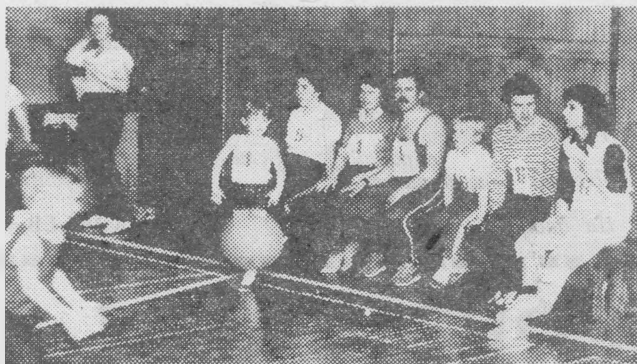
Шелестять сторінки бібліотечної тиші. Тиша не має резонансу — слова Зінаїди Устимівни пропикають її наскрізь. Так, принаймні, здається.

Скільки ця жінка перенесла! Через що пройшла? Десять орденів і медалей на грудях! І важке поранення на полі бою під Орлом і Курськом. Це було 7 липня 1943-го, рівно через два роки після того, як стала солдатом.

Чуєте, солов'ї?
Наспівайте їй щастя!

Чуєте, подільські зозулі? Наворожіть їй багато років життя. Зінаїда Устимівна цього заслужила. У неї є учні, у неї є внуки, вона для них — світло. І для кожного з нас — теж!

В. ІВЧЕНКО.

РАЗОМ — ДРУЖНА СІМ'Я!

Все більшу популярність завоюють дні колективного відпочинку сім'ями, що час від часу організовуються в інститутському клубі. Вони допомагають не лише цікаво, весело провести дозвілля, а й вчать людей спілкуватися без спиртного, знаходити радість у спорті, іграх, творчості.

Свято «Тато, мама, я — дружна сім'я» не обходиться без конкурсів дитячого малюнка і жіночої кулінарії, без веселих спортивних поєдинків, суперництва у сміливості, спритності і зібраності. Неодмінні супутники свята — концерти дитячої художньої самодіяльності, програми мультфільмів. І, звичайно, — чудовий настрій, який так зближує, ріднить людей.

ПЕРШІ СХОДИНКИ

БІОГРАФІЯ Алли Козинської може вміститись на половині аркуша шкільного зошита.

Три роки тому з золотою медаллю закінчила Брацлавську середню школу. В характеристиці було зазначено, що має безсумнівний нахил до математики, хімії й фізики. Брала участь в районних і обласних олімпіадах, займала призові місця. Була активним членом комсомольського комітету. Характеру наполегливого й товариського, співчутливого і добра.

Вступні екзамени до інституту Алла Козинська

склала без четверток. Відмінне навчання — це поки що найсуттєвіший штрих біографії дівчини. Так і повинно бути в кожного студента, бо це, його, так би мовити, суспільне реноме, показник життєвої позиції. П'ять навчальних семестрів і всі, як один, — тільки з

п'ятірками. Аллин портрет — на Дошці пошани енергетичного факультету. Буде вона інженером енергозабезпечення промислових підприємств міст і сільського господарства.

— Над усіе люблю математику, — говорить Алла. Наш викладач, кандидат технічних наук Головенко сказав одного разу, що бути хорошим інженером — означає бути й добрим математиком. Я запам'ятала ці слова, бо, працюючи інженером, постарався вступити до аспірантури, щоб присвятити себе математиці.

Ну, а з інших захоплень студентка називає літературу, особливо, поезію Єсеніна, Гамзатова, Асадова, Маяковського, Родченського...

Побажаємо ж у цей день, щоб здійснилися її мрії і щоб дороги до них були щасливими.

Редактор **А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.**